

ПРАВА НА ВОЛЮ

№10 (253)
2009

Праваабарончы бюлетең

Беларусь хавае съмяротныя пакараньні

Міжнародная арганізацыя Amnesty International апублікавала штогадовую справаздачу аб становішчы з правамі чалавека ў сьвеце за 2008 год.

У разьдзеле, прысьвечаным Беларусі, адзначаеца ціск уладау на грамадзянскую супольнасць, узмазненне дзяржаўнага кантролю над СМІ, абмежаванне свабоды дэманстрацыяў ды юрыдычны перасьлед апазыцыйных актыўістў. Справаздача адначасова адзначае факт вызваленія палітычных вязняў у краіне і адмену санкцыяў супраць беларускіх чыноўнікаў з боку Еўрасаюзу.

Amnesty International прыгадвае ў сваёй справаздачы дэманстраціі пратэсту супраць палітыкі ўладаў у дачыненні да дробнага бізнесу ў студзені і лютым летасі, якія закончыліся затрыманьнямі больш за 40 асобаў ды турэмнымі прысудамі для Андрэя Кіма і Сяргея Парсюковіча. Таксама згадваеца жорсткі разгон дэманстраціі на День Волі ды затрыманьне каля 100 актыўістаў апазыцыі.

Справаздача адзначае ўвядзенне ў дзейнасць новага закона аб СМІ ды падкрэслівае яго абмежавальныя характеристы, што тычыцца правілаў фінансавання выданняў і іх регістраціі, а таксама тое, што спрашчаеца працэдура забароны выдання.

Amnesty International адзначае як станоўчы крок вызваленіне з турмы пяці асобаў, якія лічыліся вязнямі сумленяў ў мінулым годзе: Андрэя Кіма, Сяргея Парсюковіча, Аляксандра Зыдзьвіжкова, Зыміцера Дашкевіча і Аляксандра Казуліна.

У справаздачы адзначаецца таксама, што ў Беларусі ў мінулым годзе ўлады праягвалі выконваць съмяротныя прысуды: паводле паведамленняў СМІ, летасі у Беларусі былі выкананыя чатыры съмяротныя пакараньні, а паводле афіцыйнай версіі – адно.

Праваабарончыя матэрыялы можна таксама прачытаць на сайтах: www.spring96.org; www.charter97.org; www.baj.ru

Менск, 16 траўня 2009 году.

Дзень Салідарнасці – па ўсёй краіне

16 траўня а 18 гадзіне на Кастрычніцкую плошчу выйшли моладзевыя актыўісты, каб правесыці традыцыйную акцыю салідарнасці з палітвязнямі.

Каля 20 моладзевых актыўістаў сталі ў ланцу галадоўку, салідарнасці з партрэтамі Мікалая Аўтуховіча, які ўжо месяц як трymае галадоўку, а таксама яго паплечнікаў Юрыя Лявонава і Уладзіміра Асіпенкі, узнялі бел-чырвона-белыя сцягі.

На плошчы таксама знаходзіліся супра-

цойнікі міліцыі ў форме і цывільнай вопратцы, АМАП. Удзельнікі папярэджвалі пра незаконнасць правядзення акцыі, аднак сілы не ўжывалі.

Кіроўцы машынаў, што праяжджалі міма ланцу галадоўкі, віталі ўдзельнікамі сігналамі.

Гэтым часам у Палацы рэспублікі ішоў фестываль нароодаў ЕўраЗЕС.

Праз чверць гадзіны акцыя скончылася.

(Працяг на стар. 6)

Алесь БЯЛЯЦКІ:

"Сваю працу будзем працягваць"

Чарговую адмову Міністру ў рэгістрацыі Грамадзкага праваабарончага аб'яднанья "Наша Вясна" праваабаронцы лічаць незаконнай

28 траўня сузаснавальнікі Грамадзкага праваабарончага аб'яднанья "Наша Вясна" атрымалі рапшэнне Міністэрства юстыцыі "Аб адмове ў дзяржаўнай рэгістрацыі грамадзкага аб'яднання". Праваабаронцы лічаць падставы для адмовы ў рэгістрацыі незаконнымі.

На гэты раз у афіцыйным лісце за подпісам намесніка міністра Бодакі А. М. Міністру ў якасці падставаў для адмовы ў рэгістрацыі грамадзкага праваабарончага аб'яднання (ГПА) прыводзіць наступныя факты:

"Многія з заснавальнікаў ГПА прыцягваліся да адміністрацыйнай адказнасці, многія з іх неаднаразова, у tym ліку за правапарушэнні, звязаныя з парушэннем грамадзкага парадку, а таксама правою і свабодай іншых асобаў", а таксама "маюца прыклады ўзбуджэння крымінальных спраўаў у адносінах да пэўных заснавальнікаў ГПА";

"у сьпісе заснавальнікаў ГПА ўказаныя звесткі, якія не адпавядаюць рэчаіснасці або зьяўляюцца скажонымі і тычацца шэрагу асобаў";

"другая частка назвы ГПА ("Наша Вясна") не адпавядае Статуту гэтай арганізацыі";

Таксама Міністру авбінавачвае кіраўніцтва ГПА і іншых прадстаўнікоў арганізацыі ва "учыненні перашкодаў" рэгіструючаму органу пры ажыццяўленні праверкі дакладнасці дакументаў, прадстаўленых для рэгістрацыі.

– На гэты раз Міністру ў сваім лісце пра адмову ў рэгістрацыі ўказаў падставы, якія нам цяжка нават каментаваць, бо мы не разумеем, пра што там гаворыцца. Цяжка каментаваць, напрыклад, съцверджанье пра тое, што назва нашага аб'яднанья не адпавядае Статуту. Магу сказаць, што фактыч-

на ўсе гэтыя заўвагі, выкладзеныя Міністэрствам юстыцыі – як то нібыта супрацьдзеяньне з нашага боку пра-веркам дакументаў, юрыдычнага адрасу і г. д. – не грунтуюцца на Законе Рэспублікі Беларусь "Аб грамадзкіх аб'яднаннях" і не зъяўляюцца падставай для адмовы ў рэгістрацыі аб'яднання, – каментуе рапшэнне Міністру адзін з заснавальнікаў "Нашай Вясны" Валянцін Стэфановіч.

Трэба адзначыць, што Міністэрства юстыцыі ужо ў трэці раз (!) пры адмове праваабаронцам у рэгістрацыі спасылаецца на тое, што заснавальнікі і сябры аб'яднання неаднаразова прыцягваліся да адміністрацыйнай адказнасці.

– Пра гэта было напісаны і ў 2007 годзе, і пры папярэднім адмове, і зараз зноў пішуць тое саме. Гэта прытым, што суд ужо двойчы не прыняў гэтыя факты як законную падставу для адмовы ў рэгістрацыі, паколькі наш закон тых падставаў не ўтрымлівае. Навошта гэта робіцца? Я мяркую, што толькі з адной мэтай – каб дэскрэдытаўца праваабаронцаў у вачах беларускай грамадзкасці, – адзначае Валянцін Стэфановіч.

Прадстаўнікі незарэгістраванага аб'яднання лічаць рапшэнне Міністру палітычна матываваным.

– Бачна, што ўсе падставы, акалічнасці, выкладзеныя Міністэрствам, высмактаныя з пальца. Яны абсалютна надуманыя і будуюцца на домыслах, як, напрыклад, аргумент пра назыву аб'яднання, што раней у судовых працэсах нават не гучала. Абсалютна зразумела тое, што рэгіструючы орган робіць ўсё матчымае, каб такая праваабарончая арганізацыя, як наша, у Беларусі не існавала ў легальным статусе. Тому, безумоўна, гэта чыстай вады палітычна замова, палітычна матываванае рапшэнне, – адзначае

законны прадстаўнік інтэрэсаў заснавальнікаў "Нашай Вясны" юрист Уладзімір Лабковіч.

Такое ж меркаваныне выказвае і старшыня аб'яднання Алесь Бяляцкі, адзначаючы, што нерэгістрацыя праваабарончых аб'яднанняў – яскравы паказчык рэальнай сітуацыі з правамі чалавека ў краіне.

– Мне абсалютна не зразумельныя прычыны адмовы ў рэгістрацыі, бо ўсе прэтэнзіі Міністру ня маюць нічога агульнага з аб'ектыўнай рэчаіснасцю і больш нагадваюць нейкія кепсы арганізаваныя трывненны. Улічваючы такую поўную фармальнасць пры адмове ў рэгістрацыі, адназначна бачыцца палітычная замова. Упартая нерэгістрацыя праваабарончага аб'яднання на працягу трох гадоў – гэта дыскрымінацыя грамадзянства Беларусі і адмаўленне ім у праве на асацыяцыю. І тое, што ўлады баяцца рэгістраваць новыя праваабарончыя арганізацыі, ёсьць паказальнік таго, што ў краіне яшчэ вельмі далёка да паляпшэння сітуацыі з демакратыяй, з правамі чалавека. І, нягледзячы на адмову, мы, праваабаронцы, зьбіраемся працягваць сваю працу, – адзначае Алесь Бяляцкі.

У адпаведнасці з законам, праваабаронцы зьбираюцца абскардзіць рапшэнне Міністэрства юстыцыі ў Вярхоўны Суд Рэспублікі Беларусь. Таксама, як ужо неаднаразова заяўлялася, з улікам усіх трох адмоваў у рэгістрацыі праваабарончага аб'яднання будзе пададзена скарга ў Камітэт па правах чалавека ААН.

– Мы лічым, што адбываецца сістэмная дыскрымінацыя заснавальнікаў і сябраў ПЦ "Вясна", адносна парушэння права на рэгістрацыю, невыкананне адпаведнага рапшэння Камітэту па правах чалавека. Ад уладаў Камітэт патрабаваў аднаўлення ў правах заснавальнікаў аб'яднання. Але мы бачым, як гэтае патрабаванне выконваецца: трэцяя арганізацыя, якую мы спрабуем зарэгістраваць, Міністэрства юстыцыі не рэгіструе, – кажа Валянцін Стэфановіч.

Нагадаем, што гэта была трэцяя спроба зарэгістраваць праваабарончое аб'яднанне. Раней Міністру адмаўляў у рэгістрацыі двойчы: у 2007 і 2009 годзе. Апошняя адмова на рэгістрацыю была атрыманая сёлата 26 лютага. Праваабаронцы аспрэчвалі гэтае рапшэнне ў Вярхоўным Судзе. 22 красавіка Вярхоўны Суд Рэспублікі Беларусь пакінуў без задавальнення скаргу заснавальнікаў ГПА "Наша Вясна" на рапшэнне Міністэрства юстыцыі аб адмове ў рэгістрацыі.

Праваабаронца сваю віну не прызнае

29 траўня была прызначаная дата пачатку судовага працэсу па справе Леаніда Сьвеціка. Як паведаміў сп. Сьвецік, судовы працэс па яго справе пачненца ў Віцебскім абласным судзе 10 чэрвеня а 10-й гадзіне. Весьці яго будзе судзьдзя Галіна Урбановіч.

Нагадаєм, што праваабаронца Леаніда Сьвеціка быў авбінавачаны адразу па двух артыкулах Крымінальнага кодэкса: распальванне расавай, нацыянальнай ці рэлігійнай варожасці (арт. 130 КК) і паклён у адносінах да прэзідэнта Беларусі (арт. 367 КК). Падчас правядзення съследства пракуратура зъняла авбінавачаныне па арт. 367 КК за адсутнасцю доказаў учынення злачынства. У праваабаронцы ўзятая падпіска аб нявыездзе. Сваёй віны Леанід Сьвецік не прызнае і лічыць, што такім чынам яму помсцяць за праваабарончую дзеянасць.

Міжнародная фундацыя па абароне праваабаронцаў Front Line 8 красавіка накіравала ліст да прэзідэнта Беларусі з заклікам неадкладна зъняць аўбінавачаныні з праваабаронцы Леаніда Сьвеціка, а таксама забяспечыць ўсім праваабаронцам Беларусі, якія праводзяць законную працу па абароне правоў чалавека, права на свабоду выказванья і аб'яднання і свабодную дзеянасць без аблежаваньня і пераследу, уключаючы судовы.

Валянцін СТЭФАНОВІЧ:

"Правы чалавека аднолькавыя для ўсіх"

Прымусовая праца – на шлях да дэмакратычнага грамадзтва...

Прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка на чарговай нарадзе ў траўні зрабіў безапелляцыйную заяву пра тое, што на нядбайніх бацькоў правы чалавека не распайсоджваюцца і таму неабходна іх прымусовае працаўладкаванье.

Стварэнне працоўных лагераў для нядбайніх бацькоў, на думку А. Лукашэнкі, дапаможа спагнаць з "абавязаных асобаў" неабходныя сродкі для кампенсацыі дзяржаве выдаткаў па ўтрыманні дзяцей, якія былі ў іх адабраныя і знаходзяцца ў дзяржаўных дзіцячых дамах. Ня так даўно Генеральны пракурор Рэспублікі Беларусь Васілевіч заяўві, што заканадаўства на гэтай сферы павінна пайсьці далей і абавязаць такіх бацькоў утрымліваць сваіх дзяцей у выхаваўчых калоніях для непаўнагадовых у выпадку іхняга асуджэння ў суязі з учыненнем крымінальнага злачынства.

Але, верагодна, што тыя заканадаўчыя і адміністрацыйныя меры, якія прымяняюцца да нядбайніх бацькоў паводле прынятага ў 2006 годзе Дэкрэту № 18 не прывялі да істотных зъменаў, (колькасць спагнаных сродкаў склада за мінулы год каля 30% ад прагназаванага) таму Прэзідэнт Беларусі сваім чарговым Дэкрэтам № 5 ад 5 траўня 2009 года ўнёс зъмены і дапаўненні ў свой ранейшы Дэкрэт, якія тычацца рэгулявання пытанняў абароны дзяцей і павышэння адказнасці бацькоў, якія не выконваюць свае бацькоўскія абавязкі.

У прыватнасці, уводзіцца адміністрацыйная адказнасць за дзеяньні альбо бязьдзейнасць,

якія выразліся ва ўхіленні ад працаўладкаваньня па судовай пастанове або працаўладкаваныні, і пацягнулі за сабой невыкананьне або няпоўнае выкананьне штомесячных абавязацельстваў па пакрыцці выдаткаў па ўтрыманні дзяцей; адкарэктаваны падрадак прыцягнення да крымінальнай адказнасці за іншыя правінныя дзеянні (бяздзейнасць), якія пацягнулі за сабой невыкананьне або няпоўнае выкананьне штомесячных абавязацельстваў па пакрыцці выдаткаў па ўтрыманні дзяцей, шляхам увядзеньня адміністрацыйнай прэдыцыі для прыцягнення да крымінальнай адказнасці за дадзеное злачынства.

У выпадку, калі абавязаныя асобы сістэматычна ўчыняюць прагулы альбо іншым чынам парушаюць працоўную дысцыпліну, Дэкрэт пашырае магчымасці накіраваньня абавязаных асобаў, якія ўжываюць алкагольныя напоі, наркатычныя ды іншыя адурманяўчыя рэчывы, у лячэбна-працоўныя прафілакторыі.

Дэкрэтам таксама прадастаўлена права органам унутраных спраў выкарыстоўваць у выпадку вышуку абавязанай асобы адміністрацыйнае затрыманьне на тэрмін ня больш за сямдзесят дзін (было ня больш за тры гадзіны) для высьвятлення асобы і прыняцця мер па дастаўцы ў органы дзяржаўнай службы занятасці.

Акрамя таго, ураду Беларусі даручана ўнесьці прапановы аб пашырэнні ў рэспубліцы сеткі лячэбна-працоўных прафілакторыяў (ЛТП).

І гэта прытым, што на сёньня ў Беларусі ўжо дзейнічае пяць ЛТП, а колькасць ізяляваных асобаў у ЛТП у 2008 г. склада каля 4000 чалавек.

Валянцін СТЭФАНОВІЧ

ПРАВАЛАБОРОНЦА

Валянцін Стэфанович

КАМЕНТУЕ гэтую ситуацыю:

"Адразу хачу адзначыць, што мы ў ніякім выпадку не выступаем у абарону бацькоў, якія сваім паводзінамі, ладам жыцьця, ставяць сваіх дзяцей у сацыяльна небяспечнае становішча. Дзяржаўныя органы безумоўна павінны стаяць найперш на абароне правоў дзіцяці, на абароне ягонага здароўя і жыцьця. Калі бацькі ня могуць забясьпечыць сваім дзецям належных умоваў ўтрыманні і сваім паводзінамі ставяць здароўе і жыцьцё дзіцяці ў небяспечнае становішча, у такіх выпадках дзяржава абважае на праявіц клопат і ўзяць такіх дзяцей на сваё ўтрыманні.

Увогуле, праблема алкаголізму і сіроцтва пры жывых бацьках з'яўляецца, на маю думку, адной з асноўных праблемаў сёньняшняй Беларусі. У суязі з гэтым я безумоўна падзяляю занепакованасць Ураду гэтымі нялёгкімі сацыяльнымі праблемамі нашага грамадзтва. Аднак, як мне падаецца, прапаноўваючы комплекс мераў для іх вырашэння дзяржава змагаецца не з першакрыніцамі гэтых праблемаў, а з людзьмі, якія па нейкіх прычынах, найбольш па сваёй віне, выпалі з сацыяльнага жыцьця і грамадзтва.

Што ж прапаноўвае дзяржава для вырашэння гэтых праблемаў? Ідзі, адразу скажам, ня новыя. Ізяляваць такіх людей ад грамадзтва і прымусіць іх працаўваць... Аднак, як мне падаецца, такі варыянт змаганьня з гэтым сацыяльным злом малаэфектыўны і самае галоўнае – парушае права чалавека.

Так, права гэтых часта дэгра-

(Працяг на стар. 6)

Міністр абароны дазволіў Івану Шылу здаць іспыт

Міністр абароны Леанід Мальцаў станоўча адказаў на просьбу Маладога Фронту дазволіць палітвайскоўцу Івану Шылу здаць выпускны іспыт.

Нагадаем, што некалькі тыдняў назад Міністэрства адукацыі прадаставіла магчымасць здаць выпускны іспыт па ангельскай мове намесьніку старшыні Маладога Фронту Івану Шылу. Але кіраўніцтва вайсковай часткі, дзе службыць Іван Шыла, паведаміла, што ня можа адпусціць юнака на іспыт, бо ня бачыць у гэтым неабходнасці.

Паплечнікі Івана Шылы былі вымушаныя зьвярнуцца да Міністра абароны Леаніда Мальцаў з адпаведнаю просьбай і атрымалі

станоўчи адказ. У лісьце за подпісам Л. С. Мальцава паведамляецца:

"Камандаваньнем 29-й зенітнай ракетнай брыгады прынятае разэньне, у парадку выключэння, прадаставіць магчымасць І. У. Шылу здаць іспыт па замежнай мове у сярэдняй школе №1 г. Лепелю 9 чэрвеня 2009 году".

Маладафронтавец Іван Шыла быў выключаны са школы за актыўную грамадzkую дзейнасць мінулым летам за дзень да апошняга выпускнога іспыту. Еўрапейскія краіны, напрыклад Эстонія і Польшча, дазволілі маладафронтавцу здаваць іспыт у іх навучальных установах.

Яшчэ адзін штраф – за "Школу для ўсіх"

27 траўня непаўнагадовага салігорскага маладафронтавца Ільлю Шылу – брата Івана Шылы – адміністрацыйная камісія салігорскага рэйвыканкаму аштрафавала на 50 базавых велічыняў (1 млн. 750 тыс. рублёў) за пікет, у якім ён не прымаў удзел. Рашэнне камісіі было прынята без удзелу маладафронтавца.

Нагадаем, што пятага траўня ў межах кампаніі "Школа для ўсіх" Салігорская філія Маладога Фронту зладзіла на цэнтральнай плошчы гораду пікет у падтрымку свайго паплечніка Івана Шылы. Маладзёны патрабавалі прадаставіць магчымасць даздаць апошні іспыт іх незаконна выключаному са школы сябру. Удзельнікі акцыі

трымалі расьцяжку і распаўсюджвалі ўёткі. Маладафронтаваў затрымала міліцыя, дзе склада на іх пратаколы.

Сярод затрыманых апынуўся і Ільля Шыла, які рабіў фотарэпартаж з месца падзеяў і не прымаў удзелу ў акцыі.

Двума тыднямі раней за ўдзел у пікеце Салігорскі суд пакараў штрафамі Салігорскіх актыўістаў Крысыціні Самойлаву, Глеба Сноркіна і Ільлю Нагорнага разам на 60 базавых велічыняў (2 млн. 100 тыс. рублёў). На цяперашні момент агульная сума штрафаў за ўдзел у пікеце склада 3 млн. 850 тыс. рублёў.

Ільля Шыла лічыць "рашэнне камісіі абсурдным" і зьбіраецца аблкардзіць яго ў судзе.

Асудзілі ўдзельнікаў антыядзернай акцыі

25 траўня ў Лідзе Ганна Бунько пакарана штрафам у памеры дзвюх базавых велічыняў, а Яўген Руды папярэджаны судом. Раней за ўдзел у гэтай жа акцыі, якая адбылася 25 красавіка, быў асуђаны на адны суткі зняволенія Яўген Скрабец. Ганна Бунько расправяла, што супраць іх съведчылі два міліцыянты. Падзеяў яны не сказілі – расправядалі, як было насамрэч. Судзьдзя, са словаў Ганны Бунько, высляхашы бакі, найперш павчыў маладзёнаў маралі: маўляй, можаце папсаваць сваё жыцьцё.

"Ён прыгадаў нам выпадак падчас падзеяў у Москве на пачатку 90-х, калі трое падлёткай загінулі, абараняючы расейскі Белы дом – кінуліся пад танкі. І, маўляй, бачыце, як бывае – за што гэтыя дзецы аддалі свае жыцьці? Іх памяталі два гады і забыліся ўсе, акрамя родных" – кажа Ганна Бунько.

Нагадаем, што ўдзельнікі акцыі

Адлічылі з універсітэту... і зноў аднавілі

28 траўня маладафронтавец, студэнт-першакурснік Баранавіцкага дзяржаўнага універсітэта Пётр Рузава дазволіўся пра сваё выключэнне.

Актыўісту Баранавіцкай філіі Маладога Фронту Пятру Рузаву, які вучыцца на 1 курсе фінансава-прававога факультэту Баранавіцкага дзяржаўнага універсітэта, паказалі пастанову аб адлічэнні за подпісам рэктара з фармулёўкай "парушэнне ўнутранай дысцыпліны".

Парушэнне ўнутранай дысцыпліны – нядайў суд над маладафронтаваўцам. Нагадаем, юнака асуўдзілі да штрафу за графіці "Свабоду Аўтуховічу", нанесенае на будынак гарадзкога мясакамбінату.

Па словам Пятра Рузава, пра пастанову рэктора аб выключэнні ён дазволіўся толькі па падпісанні, аніякага Савету прафілактыкі, які мусіць праходзіць студэнт пры парушэнні статуту універсітэту, не было.

"З пачатку году універсітэт неаднаразова наведвалі супрацоўнікі КДБ і міліцыі, якія пагражалі адлічэннем за грамадzkую дзейнасць. Відаць, суд за графіці стаўся апошнім кроплём", – мяркне Пётр Рузава.

29 траўня Пятру Рузаву патэлевіданавалі з дэканату і запрасілі яго на размову. На сустрэчы прысутнічала адміністрацыя універсітэту, у tym ліку і рэктар С. Хачурка.

"Рэктар паведаміў, што адклікае заяву аб адлічэнні, але да наступнага затрымання. Ужо сёняня мне дазволілі абараніць курсавую працу", – распавядае Пётр Рузава.

На думку Пятра Рузава, адной з прычынаў яго аднаўленняня ва універсітэце стаўся рэзананс у СМІ: "Рэктар быў незадаволены tym, што гэты выпадак асьвяціляў СМІ, журналісты тэлефанавалі ў дэканат і г. д. Ён сказаў, што я дыскрэдытаю і прыніжаю універсітэт..."

былі затрыманыя ў Лідзе 25 красавіка. Яны хадзілі па вуліцах горада з расьцяжкай "Не – новаму Чарнобы-

лю!" і раздавалі ўёткі з інфармацыяй пра небясьпеку будаўніцтва АЭС у Беларусі. Частка твару ў іх была прыкрыта павязкамі.

Актыўісту затрымалі і даставілі ў Лідзкі РАУС. Былі складзены адміністрацыйныя пратаколы аб парушэнні вызначанага парадку правядзеньня масавых мерапрыемстваў.

Пасля 22:00 Ганну Бунько і Яўгена Рудога адпусцілі, а Яўгена Скрабца пакінулі ў съледчым ізалятары. Назаўтра яго асуўдзілі на адны суткі і выпусцілі адразу з залы суда.

Актыўіст грамадzkай ініцыятывы "Астравецкая атамная – гэта злачынства" Іван Крук кажа, што апошнім часам някіх новых акцыяў у іх не праводзіцца, няма і съвежых нумароў "Астравецкая веснікі". Але, з другога боку, як ён кажа, і размовы пра будаўніцтва АЭС у Астраўцы прыціхлі.

"Экстремісцкі" "ARCHE" – на экспертызу

Паўторнае слуханье справы аб прызнанні № 7-8 часопісу "ARCHE-Пачатак" "экстремісцкім матэрыяламі" па заяве ўпраўлення КДБ па Брэсцкай вобласці прызначана на 28 траўня. Справу будзе разглядаць суд Маскоўскага раёну г. Брэсту.

Паколькі працэс распачынаецца "з нуля", пытанье пра тое, будзе ён адкрытым ці закрытым, мусіць быць таксама разгледжана наноў.

Між тым КДБ па-ранейшаму настойвае на сваёй пазіцыі і даводзіць, што ў часопісе "ARCHE" ўтрымліваюцца звесткі, якія "дыскрэдытаць дзеянасць органаў улады і кіравання Рэспублікі Беларусь". Брэсцкая ўпраўленне КДБ падрыхтавала пярэчаныні на касацыйную скаргу адказчыка.

Публікацыі ў "ARCHE" "...узмацинююцца сацыяльна-палітычную напружанасць і супрацьстаянне ў грамадстве, стымулююць дзеяньні, накіраваныя на арганізацыю і ажыццяўленне масавых беспарадкаў, і тым самым ствараюць пагрозу Рэспубліцы Беларусь у палітычнай сферы", – съцвярджаеца ў лісьце начальніка УКДБ па Брэсцкай вобласці Леаніда Дзядкова ад 5 траўня.

"Да таго ж, – съцвярджае палкоўнік Дзядкоў, – дадзеная інфармацыйная прадукцыя пра пагрозу дзеяньні, накіраваныя на распальванье сацыяльной варожасці па

матывах палітычнай і ідэалагічнай варажнечы".

28 траўня ў судзе Маскоўскага раёну Брэсту адбыўся паўторны разгляд справы часопіса ARCHE. На просьбу зыкоўцы – упраўлення КДБ па Брэсцкай вобласці – суд папярэдне перанесены на 25 чэрвеня (14:00).

Зыкоўца папрасіў правесці экспертызу артыкулаў, зъмешчаных у №7-8'2008 ARCHE, на прадмет утрымання ў іх матэрыялаў экстремісцкага зъместу. Інстытут нацыянальной бяспекі і Інфармацыйна-аналітычным цэнтрам пры Адміністрацыі презідэнта. Суд задаў полі хадайніцтва.

"Нарэшце зроблена тое, што мусіла быць зроблена на самым пачатку, – кажа галоўны рэдактар ARCHE Валер Булгакаў. – Праўда, мы на бачылі, як сфармуляваны ліст у дзіве гэтыя установы. Прадстаўнік КДБ, які прысутнічаў на судзе, яго не прадставіў".

Адвакат Павел Сапелка ўсумніўся, ці ўвогуле Інстытут нацыянальной бяспекі і Інфармацыйно-аналітычны цэнтр пры Адміністрацыі презідэнта правамоцная рабіць такія экспертызы.

Паседжанне праходзіла ў закрытым рэжыме. Гэта было матывавана тым, што на працэсе "закранаўца інтарэсы беларускай дзяржавы".

Нагадаем, што 7 траўня ў абласным судзе Брэсту адбыўся разгляд касацыйной скаргі на разнінне суда Маскоўскага раёну Брэсту аб прызнанні шэрагу публікацыяў у № 7-8 недзяржайнага інтэлектуальнага часопісу ARCHE "экстремісцкім матэрыяламі, якія падлягаюць зынішчэнню". Справа тады была вернута на паўторны разгляд у суд Маскоўскага раёну Брэсту.

25 лютага судзьдзя Маскоўскага раёну Брэсту Тацьцяна Міранюк задаволіла заяву упраўлення КДБ па Брэсцкай вобласці ад 30 сінтября 2008 г. аб прызнанні выдання экстремісцкім.

"...Праведзеным аналізам устаноўлена, што ў часопісах утрымліваюцца звесткі, якія дыскрэдытаць дзеянасць органаў улады і кіравання Рэспублікі Беларусь, узмациняюць сацыяльна-палітычную напружанасць і супрацьстаянне ў грамадстве, стымулююць учыненьне дзеяньняў, накіраваных на арганізацыю і ажыццяўленне масавых беспарадкаў, і тым самым ствараюць пагрозу бяспекы Рэспублікі Беларусь", – съцвярджалася ў заяве за подпісам начальніка УКДБ, палкоўніка Леаніда Дзядкова. Меліся на ўвазе артыкулы палітолагаў, прысьвечаныя палітычнай сітуацыі ў Беларусі і выбарам 2008 году.

Новыя законы ўдараць па незалежных журналістах

Эксперты лічаць, што ў Беларусі ідзе ўзмоцненая праца па павелічэнні жорсткасці заканадаўства.

У краіне ўводзіцца ня толькі крымінальная, але і адміністрацыйная адказнасць за разгалашэнне дзяржтайней.

На меркаваньні кіраўніка юрыдычнай камісіі Беларускага Хельсінскага камітэту Гары Паганяйла, адказнасць за разгалашэнне дзяржайной тайны можа быць ускладзеная толькі на службовых асобаў, якім давераныя адпаведныя звесткі. Астатнія грамадзяне, па меркаванні эксперта, не павінны несці ні адміністрацыйную, ні, тым больш, крымінальную адказнасць, паколькі проста ня ведаюць, якія звесткі зьяўляюцца сакрэтнымі. Но пад дзяржайной тайной можна разумець усё што заўгодна: эканамічнае становішча краіны, колькасць узброеных сілаў, МУС, разнастайных аператуўных службаў, ахоўных ведамстваў, нейкія наўкуковыя сакрэты і гэтае далей.

"Гэта чарговая дурасць. У нармальных цывілізаваных дзяржавах няма такога, каб на простых грамадзянаў ускладалася крымінальная або адміністрацыйная адказнасць за разгалашэнне дзяржайной тайны. Калі нейкі грамадзянін купляе

сакрэтную інфармацыю ў чалавека, які ёю валодае, то і па дзейным заканадаўстве яны ўсё роўна будуць адказваць, – адзначае Гары Паганяйла. Па ягоным меркаваньні, мэта прапанаваных новаўводзіны – чаргове запалоханье грамадзянаў.

Як лічыць намесьнік старшыні Беларускай асацыяцыі журналістаў Андрэй Бастунец, прапанаваныя новаўводзіны, могуць у першую чаргу ўдарыць па супрацоўніках незалежных СМИ.

"Журналісты могуць атрымаць такую інфармацыю ў сілу сваіх службовых аваязкаў. Хоць і раней за гэта можна было прыцягнуць да адказнасці, але зараз такія магчымасці пашыраюцца", – лічыць юрист.

Андрэй Бастунец падкрэслівае, што ў апошні час, пры ўсіх размовах аб лібералізацыі, у Беларусі ідзе праца па ўзмажненні жорсткасці заканадаўства. Да прыкладу, плануецца ўвесці адміністрацыйную адказнасць ня толькі за разгалашэнне дзяржайной тайміцы, але і за экстремісцкую дзеянасць. Гэта значыць, сама паніцце цяжкасці паказаных злачынстваў нівелюеца і пры жаданні любога чалавека можна будзе падвесці пад адпаведны артыкул.

Скіравалі да ідэолагаў...

Карэспандэнт баранавіцкай незалежнай газеты "Intex-press" Зінаіда Дрозд па скарзе чытачоў, дзе цям якіх няма дзе катаца на скейтбордах, 18 траўня зъвярнулася з гэтым пытаннем у аддзел фізкультуры і спорту гарадзкой адміністрацыі.

Кіраўнік аддзела па фізічнай культуре, спорце і турызме Баранавіцкага гарвыканкаму Генадзь Касцюковіч, папярэдне ўдакладніўшы, адкуль тэлефануюць – з газеты "Intex-press" ці гарадзкога тэлебачання, паведаміў, што ўсю інфармацыю журналіст можа атрымаць праз упраўленне ідэалогіі.

Такія адсылкі ў ідэалагічнае упраўленне карэспандэнты не дзяржайнай мясцовай газеты чуюць усё часцей. Як стала вядома службе маніторынгу ГА «БАЖ», нядынаў на адной з аперацыйных нарад гарадзкое начальства ізноў папярэдзіла кіраўніку установаў і арганізаціямі ў Баранавічах пра тое, што стасункі з незалежнай прэсай можна мець толькі з дазволу ўпраўлення ідэалогіі гарвыканкаму.

Такім чынам, зараз журналісты вымушаны зъвяртацца да ідэолагаў па самых розных пытаннях – ад дынамікі тавараўзароту ў гарадзкім гандлі да праблемаў маладых скейтбардаў. У тых умовах працы казаць пра аператуўнасць, аб'ектыўнасць і паўноту інфармацыі не даводзіцца, як і пра атрыманне адказу на ўсё пастаўленыя пытанні.

"Правы чалавека адноўкавыя для ўсіх"

(Пачатак на стар. 3)

даваных асобаў, якія, тым ня менш, зьяўляюцца людзьмі і нашымі з вамі суграмадзянамі. Правы чалавека зьяўляюцца ўніверсальнімі і належаць чалавеку незалежна ад таго зьяўляеца ён добрым альбо кепскім, алкаголікам ці наркаманам. Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь гарантует ўсім яе грамадзянам недатыкальнасць асобы, асабістую свабоду і свабоду ад катавання і іншых жорсткіх і бесчалавечных відаў абыходжаньня. Асоба можа быць пазбаўленая ці амежаваная ў свабодзе выключна на законных падставах і на падставе прысуду суда.

Мы ўжо пісалі аб сістэме ЛТП у нашай краіне. Вялікую крытыку выклікаў і Дэкрэт № 18, які на нашую думку, утрымлівае шэраг супярэчча-

ньяў Канстытуцыі Беларусі і міжнародным нормам у галіне правоў чалавека.

Цяперашнія змены выклікаюць яшчэ больш занепакоенасць. Пагрозы Лукашэнкі стварыць працоўныя лагеры для нядбайнých бацькоў фактычна ўжо рэалізаваныя гэтымі зменамі ў дэкрэце: адміністрацыйная адказнасць у выглядзе 15 суткаўага арышту з абавязковым прыцягненьнем да працы за ўхіленне ад абавязковай працы, які гэтым "абавязаным асобам" выносіцца судом. Пры гэтым уводзіцца адміністрацыйная прыюдыцыя для крымінальнай адказнасці за ўхіленне ад абавязковай працы і выплаты абавязковых грашовых спагнаньняў. Гэта значыць, што паўторнае на працягу году ўхіленне ад абавязковай працы пасля прыцягненьня да ад-

міністрацыйнай адказнасці цягне за собой і крымінальную адказнасць – амежаванье волі ва установах адкрытага тыпу з абавязковым прыцягненьнем да працы – "хімія" у простанарадзьдзі. Вось вам і самыя сапраудныя працоўныя лагеры, пра якія клапоціцца А. Лукашэнка.

Акрамя таго, Дэкрэт № 5 уводзіць дадатковыя падставы для накіравання ў ЛТП "абавязаных асобаў" – за парушэнне працоўнай дысцыпліны, звязанай з ужываннем алкаголю ці наркотычных сродкаў.

Трэба адзначыць, што мы лічым недапушчальным існаванье ў краіне ўстановаў кшталту ЛТП ці іншых "правоўных прафілакторыяў", а таксама практикі прыцягнення грамадзянаў краіны да прымусовай працы і асуджэнне іх да крымінальнай адказнасці за ўхіленне ад такой працы. Прымусовая праца забароненая не толькі Канстытуцыяй краіны, але і міжнароднымі актамі ў галіне правоў чалавека, у тым ліку і Міжнародным пактам аб грамадзянскіх і палітычных правах.

Усе права чалавека для ўсіх.

Дзень Салідарнасці – па ўсёй краіне

(Пачатак на стар. 1)

Удзельнікі разышліся невялічкімі групамі ў розныя бакі. За адной з групай пайшло некалькі міліцыянтаў у цывільным. І ў падземным пераходзе затрымалі ўдзельнікаў акцыі: Аляксея Вяргейчыка, Паўла Кур'яновіча, Віктору Ладзіс, Уладзіміра Яроменку, Багуслава Равякова. Пасля праўеркі асабістых рэчаў у актывісташа перапісалі прозвішчы і адпусцілі без складаньня пратаколаў.

У той жа дзень актывісты грамадзкай кампаніі "Еўрапейская Беларусь" правялі акцыі салідарнасці ў розных кутках Менску. Актывісты выходзілі ў цэнтр гораду і шматлюдныя месцы з партрэтамі палітвязняў.

Акцыя салідарнасці, якую актывісты "Еўрапейскай Беларусі" правялі каля ўваходу ў кінатэатр "Кастрычнік", ператварылася ў імправізаваны мітынг. Выступ яе ўдзельніка Алега Ладуцькі слухалі дзясяткі менчукоў.

16 траўня а 12-й гадзіне жыхар Ваўкаўскага праваабаронца Віталь Гуляк з сябрамі гарадзенскага АГП арганізавалі і правялі акцыю салідарнасці з Міколам Аўтуховічам. Акцыя прымеркаваная да месячнай галадоўкі вязня.

Пра акцыю і яе наступствы распавёў праваабаронца Віталь Гуляк: "Мы з сябрамі гарадзенскага АГП каля 12 гадзінай днія сабраліся ля ўваходу на ваўкаўскі рынак. У руках трymалі партрэты Міколы Аўтуховіча. Нас было восьмёра. Праз некалькі хвілін пасля пачатку акцыі зьявіліся людзі ў цывільным. Адзін з

іх фатографаваў нас, другі здымав на відэакамеру. Але больш ніякіх дзеяньняў яны не прадпрымалі. І толькі недзе пасля дзесяці хвілін акцыя зьявілася супрацоўнікі міліцыі. Усіх затрымалі".

Супрацоўнікі міліцыі затрымалі актывістаў з Гародні і Ваўкаўску: Юрыя Істоміна, Зыміцера Бандарчuka, Аляксандра Васілевіча, Алега Калінкова, Міхаіла Ладуцьку, Андрэя Ігнацыка, Паўла Драчова, а таксама праваабаронцу з Ваўкаўску Віталя Гуляка. Усіх затрыманных вызвалілі толькі праз некалькі гадзінай, пасля складаньня пратаколу аб адміністрацыйным правапарушэнні.

Фота сайту m.front.net

Стан здароўя рэзка пагоршыўся

...і Мікалая Аўтуховіча перавялі ў бальніцу МУС

19 траўня Мікалай Аўтуховіч паведамілі, што яго пераводзяць у Рэспубліканскую бальніцу Дэпартаменту выкананьня пакараньня МУС. Пра гэта распавёў адвакат Павел Сапелка пасъля сустрэчы са сваім падабаронным у съледчым ізаляторы.

"Сённяня падчас маёй сустрэчы з Мікалаем Аўтуховічам яму паведамілі пра тое, што ён пераводзіцца ў Рэспубліканскую бальніцу Дэпартаменту выкананьня пакараньня МУС. Гэта азначае, што стан яго здароўя пагоршыўся да той ступені, якая робіць немагчымым яго ўтрыманье ў съледчым ізаляторы, нават па ўмовах санчасткі," – сказаў Павел Сапелка.

Па словаах адваката, нягледзячы на складаную сітуацыю са здароўем, Мікалай Аўтуховіч працягвае галадоўку і спыняць яе зьбіраецца толькі пасъля выкананьня яго патрабаваньня.

Мікалай Аўтуховіч знаходзіцца ў съледчым ізаляторы з 8 лютага 2009 года па адвінавачаныні ў падлапе маёмысці ў 2005 годзе. Разам з ім пра такім жа адвінавачаныні арыштаваныя Юры Лявонаў і Уладзімір Асіпенка.

Адвакат Сапелка нагадаў, што патрабаваньні Аўтуховіча – або зъмена меры стрыманьня адвіна-

вачаным па дадзенай справе, або завяршэнне расцсьледаванья ў самыя кароткія тэрміны і накіраваныя справы ў суд.

Як азначаў Павел Сапелка, рэакцыя на патрабаваньні Мікалая Аўтуховіча пакуль адсутнічае: ні на адну са скаргаў ці хадайніцтваў адказу пакуль атрымана не было.

Нагадаем, што ваўкавыскі прадпрымальнік Мікалай Аўтуховіч 16 красавіка абвясціці галадоўку, паколькі лічыцца сябе невінаватым. Галадоўка зъяўляецца адзінай законнай вяшчынай, на якую можа пайсьці адвінавачаны. Пратэстуючы супраць беззаконнія і самаўпраўніцтва пракурорскага нагляду за ходам расцсьледаванья яго справы.

Съледства па справе ў дачыненьні да ваўкавыскіх прадпрымальнікаў Мікалая Аўтуховіча, Юрыя Лявонаў і Уладзіміра Асіпенкі, тэрмін якога завяршаецца 3 чэрвеня, можа быць працягнута яшчэ на месяц. Пра гэта паведаміў праваабаронца Алег Волчак.

Паводле яго словаў, Аўтуховіч 26 траўня быў дапытаны гродзенскім съледчым Віталем Кухарчыкам.

Перадачы з медыкаментамі для Аўтуховіча не прымаюць

Мікалай Аўтуховіч 19 траўня быў пераведзены ў Рэспубліканскую бальніцу МУС. Зараз ён знаходзіцца ў вельмі цяжкім стане, у яго сур'ёзныя праблемы з пячонкаю.

"Па просьбе Мікалая Аўтуховіча мы сабралі перадачу – ваду, медыкаменты для падтрыманьня пячонкі, зубную пасту – і наведалі бальніцу МУС, дзе ён зараз знаходзіцца ў вельмі цяжкім стане, – кажа Уладзімір Лабковіч. – Супрацоўнік гэтай установы адмовіўся прымаць нашу перадачу, спаслаўшыся на тое, што мы не блізкія сваякі Аўтуховіча. – Тады я наведаў кабінет начальніка съпецчасткі, капитана міліцыі. Ён таксама ў катэгарычнай форме адмовіў нам.

Між тым праваабаронцы съзвярджаюць, што адмова гэтая абсалютна беспадстаўная, паколькі ні закон, ні інструкцыя МУС не прадугледжваюць аблежаваньня ў сярод асобаў, якія могуць рабіць перадачы.

"Адмовіўшы нам у перадачы, капитан і сам прызнаў, што гэтае ягонае расчышненне не зъяўляецца законным, – азначае Уладзімір Лабковіч. – Але ў яго знайшоўся яшчэ адзін аргумент – абсалютна дзіцячы і съмешны: гэта вадою мы хочам атруціць Аўтуховіча. І таму ён, выключна абараняючы жыцьцё Аўтуховіча, вырашыў гэту ваду яму не перадаваць.

"На жаль, гэта съведчыць пра тое, што нашая сістэма ў дачыненьні да ўсіх грамадзяннаў, якія трапляюць за-

краты, скіраваная на прыніжэньне, дыскрымінацыю, зьнішчэньне іх як асобаў. І асабліва яскрава гэта прайўляецца падчас такіх гучных справаў, як справа Мікалая Аўтуховіча, што атрымала вялікі грамадзкі рэзананс, – кажа Уладзімір Лабковіч. – Хутчэй за ўсё, мы зъвернемся ў працурутату, таму што, безумоўна, дзеяньні адміністрацыі гэтай установы абсалютна не грунтуюцца на заканадаўстве. Тым больш, што і самі яны гэтага не адмаўляюць. Дадзеная аблежаваньня скіраваныя, у першую чаргу, на дыскрымінацыю асобаў сп. Аўтуховіча.

22 траўня ў другі раз на гэтым тыдні, праваабаронцы па просьбе Мікалая Аўтуховіча спрабавалі перадаць яму пітную ваду. Адміністрацыя СІЗА №1 г. Менску адмовіла ў прыёме перадачы для хворага зъяўленага.

Атрымліваецца, што чалавек, які ўжо больш за месяц трывмае галадоўку і пры гэтым пакутуе ад сур'ёзнага захвораваньня печані, нават на мае магчымасці ўжываць чистую пітную воду.

27 траўня праваабаронцы зрабілі чарговую спробу перадаць некаторыя рэчы для Мікалая Аўтуховіча. На гэты раз адміністрацыя СІЗА №1 г. Менску не адмовіла ў прыёме перадачы для зъяўленага.

Як распавёў Уладзімір Лабковіч, у ліку тых рэчей, што аднеслы Аўтуховічу – тэлеантэна, шахматы і батарэйкі. З пітною вадою сітуацыя па-ранейшаму не змянілася, яе не прымаюць.

Мікалай Аўтуховіч.

"Адвакат Павел Сапелка сказаў мне, што допыт ня меў канкрэтныі. Праўда, ізноў зайдла гаворка пра незаконнае захоўванье выбуховых рэчываў і агнястрэльной зброі. Магчыма, што гэтае адвінавачаньне будзе далучана да раней выстаўленага адвінавачаньня аб наўмысным зыншчэнні альбо пашкоджанні маймасці", – сказаў сп. Волчак.

Разам з тым праваабаронца лічыць, што "съледчыя органы ня маюць жалезных доказаў віны адвінавачаных". "Калі б яны былі, справу перадалі б у суд, на чым настойваюць самі прадпрымальнікі", – сказаў сп. Волчак.

Эмануіл Зэльцэр па-ранейшаму ў турме

Беларускія суды зяйўляюць, што ня маюць зысковых прэтэнзій да амерыканскага грамадзяніна Эмануіла Зэльцэра, які адбывае тэрмін у беларускай турме. Даведка з беларускага суда прыйшла ў калонію на гэтым тыдні, і, як чакае адвакат зъяўленага Зыміцер Гарачка, праз тыдзень камісія можа разгледзець дакументы аб амністыі да грамадзяніна ЗША.

"Амністыя ўжываецца на працу галавы году. А ў нашым выпадку ўся праблема складаецца ў тым, што патрэбная даведка аб адсутнасці да Зэльцэра якога-небудзь пазову. Даўдка толькі на гэтым тыдні высляпіла ў калонію. З беларускага суда паступіла пацьверджаньне, што з боку дзяржавы і асобных грамадзяніні да Зэльцэра няма ніякіх пазоўных патрабаваньняў. Пытаные аб амністыі будзе вырашана на наступным тыдні. Калі будзе...", – распавёў адвакат Зыміцер Гарачка.

Адвакат і раней азначаў, што ня бачыць падставаў для адмовы Зэльцэру ў амністыі.

"Я ня бачу фармальных падставаў для адмовы ва ўжыванні амністыі ў адносінах да Эмануіла Зэльцэра, – зяйўляў адвакат асуджанага грамадзяніна на ЗША. – Пад амністыю трапляюць асуджаныя на тэрмін да 6 гадоў, якія адбылі ня менш за чвэрць тэрміну. Эмануіл Зэльцэр асуджаны на 3 гады і правёў за кратамі год і месяц. Заўгаўяду ў турэмнай адміністрацыі ў яго няма, і таму, лічу, ён можа цалкам разылічваць на амністыю".

Ахвяры "Метрабуду" пратэстуюць

Жыцьцё

Жыхары дому на вуліцы Уманскай, якія скардзіліся Аляксандру Лукашэнку на незаконны знос іх жытла пры будаўніцтве метро, кажуць пра падрыхтоўку новых акцыяў пратэсту, паколькі іх проблема не вырашаецца.

Менскі гарадзкі суд пакінуў у сіле папярэдняе рашэнне Маскоўскага раёнага суда аб пазбаўленні права на зямлю сем'яй Васкабовічай, якіх адсяляюць з дому на вуліцы Уманскай у сувязі з будаўніцтвам метро. Нагадаем, што ў лютым Васкабовічы накіравалі адкрыты ліст Аляксандру Лукашэнку, а на сваім доме вывесілі плакат, у якім заяўлялі пра беззаконны чыноўнікаў Васкабовічы пратэставалі супраць умоваў высяленення з двухпаярховага катэджу: на трэсім ім выдзялялі толькі дзінне кватэры – двух- і трохпакаёўку. Адсяленцы патрабавалі выдаць грошовую кампенсацыю за дом ды выдзеліць зямельны участак пад новую забудову. Гаспадар дома Аляксей Васкабовіч паведаміў, што на пачатку красавіка ён патрапіў на прыём да старшыні менскага гарвыканкаму Міхаіла Паўлава, які нібыта пагадзіўся на гэтыя умовы: "Міхаіл Якаўлевіч паабяцаў: "Добра, мы вам абяцаем рэалізацыю ваших правоў, кампенсацыю і выдзяленыне зямельнага ўчастку". Тады я пайшоў у "Метрабуд", каб дамовіцца наkonт кампенсацыі. Але, нахаль, у іх вельмі цяжкае фінансавае становішча".

Паводле словаў Аляксея Васкабовіча, кіраўніцтва "Метрабуду", каб зэканоміць гроши і не выплачваць кампенсацыю, вырашила абысьціся бяз зноса ягонага дому на вуліцы Уманскай. Гаспадару да апошняга дня нібыта казалі, што гэта магчыма.

"Але 18 траўня адбыўся гарадзкі суд, які пацвердзіў ранейшыя рашэнні – забраць у нас зямлю", – кажа сын гаспадара Дзяніс Васкабовіч.

"Такім чынам, ситуацыя наступная. Праз 10 дзён, калі мы ня здолем аспрэчыць гэтае рашэнне праз наглядную скаргу да старшыні суда, пачынаецца прымусавае высяленне. Гэта будзе, як з Хадзьковым. Але з той рэвніцай, што тут малыя дзецы, жанчыны і што мужчыны настроеныя нашмат больш рашучы".

Нагадаем, што ў лютым пры высяленні дамоў на праспекце Дзяржынскага метрабудаўцы спалілі хату Васіля Хадзькова, які таксама

быў нязгодны з умовамі прымусовага перасялення. Васіль Хадзькова за акцыі пратэсту двойчы затрымлівалася міліцыя, гаспадар дома быў аштрафаваны. Прыватную кватэру Васіль Хадзькоў, якога адсялялі ў кватэру да былога жонкі, так і не атрымаў. Паводле звестак, Васіль Хадзькоў часова зъехаў з Беларусі.

У Менгарвыканкаме не каментуюць ситуацыю з адсяленнем сям'і Васкабовічай і ня кажуць, чаму ня выканалі абя зання Міхаіла Паўлава станоўча вырашиць гэтую проблему. Гарадзкі чыноўнік спасылаюцца на тое, што кіраўнік адміністрацыі гораду Міхаіл Паўлаў цяпер хварэе.

Будынак царквы "Новае жыцьцё" забіраюць

Супрацоўнікі жыльлёва-камунальнай гаспадаркі атрымалі распрадажэнне менскіх уладаў прыняць на баланс будынак царквы "Новае Жыцьцё".

19 траўня да будынку царквы "Новае Жыцьцё" падехала машина з прастаўнікамі ЖРЭА Маскоўскага раёну. Як высьвятаўлілася, камуналікам прыйшло распарараджэнне Менгарвыканкаму прыняць на баланс будынак па адрасе вул. Кавалёва, 72 у сувязі з тым, што кошт гэтага будынку ўжо выплачаны царкве "Новае Жыцьцё".

Юрист царквы Сяргей Луканін растлумачыў, што вернікі "Новага Жыцьця" адправілі ў Менгарвыканкам ліст, у якім заявілі, што будынак ня будзе аддавацца мэрсі, абрэгутаваўшы ў лісце сваю пазіцыю. Таксама Луканін паведаміў, што гроши ў суме 37,5 млн. бел. рублёў царква вярнула назад арганізацыі "Менгармаёмасць", з раахунку якой яны паступілі.

Прадстаўнік ЖРЭА, начальнік аддзелу нежылога фонду В. П. Ерафеев, паведаміў, што ў адрас царквы высланы ліст з патрабаваннем неадкладна вызваліць будынак. Таксама чыноўнік прайнфармаваў, што, у любым выпадку, ЖРЭА будзе вымушанае прадпрымаць меры да выканання гэтага распарараджэння. Аб якіх мерах ідзе гаворка, ён не растлумачыў.

Нагадаем: з каstryчніка 2005 году вялася судовая цяжба паміж абышчынай і гарадзкімі ўладамі па пытанні зноса будынку на вул. Кавалёва, 72. У студзені 2009 году Вышэйшы гаспадарчы суд пацвердзіў законнасць рашэння Менгарвыканкаму аб канфіскацыі зямельнага ўчастку абышчыны з наступным выкупам будынку царквы за 37,5 млн. рублёў. 16 сакавіка пастару паступіла пісмовая прапанова Менгарвыканкаму аблмеркаваць пытаньне будаўніцтва ў раёне МКАД – вуліца Шаранговіча

новага будынка абышчыны на зямельным участку плошчай каля 0,4 гектара, які ў чатыры разы меншы за раней вылучаны. 5 траўня праблема абыяркоўвалася на агульным сходзе сябраў абышчыны з удзелам большасці вернікаў, якія аднаголосна прагаласавалі супраць прапановы гарадзкіх уладаў. Сваю пазіцыю пратэстанты матывавалі тым, што для рашэння пытання аб вылучаны зямельнага ўчастку абышчыне патрабна ажыццяўіць шэраг прац і ўзгаднення, для чаго запатрабуецца ад пайтара да двух гадоў і ня менш за 100 тыс. даляраў ЗША, а для ўзвядзення новага храма – ад 3 да 5 млн. даляраў.

Найлепшое выйсьце з сітуацыі вернікі бачаць у будаўніцтве новага сучаснага храма на зямельным участку, раней вылучаным абышчыне, з умовай яго пашырэння, а таксама накіраваньне на гэтыя мэты дадатковых сродкаў з гарадзкага бюджету.